

10 Φεβρουαρίου 2020

Αλεξ. Μωραϊτίδης: Οι επιστολές του αποτελούν πηγή πληροφοριών για μορφές αγίων και γερόντων!

[/ Γενικά Θέματα](#)

Ο λόγιος σκιαθίτης, Αλέξανδρος Μωραϊτίδης, ο οποίος στα τέλη της ζωής εκάρη μοναχός με το

Οι επιστολές του λογοτέχνη, Αλέξανδρου Μωραϊτίδη, αυτές δηλ. που έχουν εκδοθεί, όπως επίσης και κάποιες ανέκδοτες, αποτελούν πολύτιμη πηγή πληροφοριών αναφορικά με τον πνευματικό σύνδεσμο του Σκιαθίτη λογίου με μορφές αγίων και γερόντων, όπως επίσης και την πνευματική καθοδήγηση την οποία ελάμβανε μέσω αυτών.

Το ζήτημα, ωστόσο, είναι πως, το περιεχόμενο των επιστολών δεν έχει ακόμη τύχει της συστηματικής έρευνας εκείνης, η οποία θα μας δώσει τον κεκρυμμένο τους θησαυρό, δηλ. την ορθόδοξη πνευματική συγκρότηση του Μωραϊτίδη.

Πιο κάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο το κείμενο του π. Κωνσταντίνου Καλλιανού το οποίο αποτελεί μια μικρή εισαγωγή στο θέμα αυτό.

Πηγή:

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Μωραϊτίδη, ὡς πηγές πληροφοριῶν γιά Μορφές Ἀγίων Γερόντων

Οἱ ἐπιστολές τοῦ Ἀλέξανδρου Μωραϊτίδη, αὐτές δηλ. πού ἔχουν ἐκδοθεῖ, ὅπως ἐπίσης καί κάποιες ἀνέκδοτες, ἀπότελοῦν πολύτιμη πηγή πληροφοριῶν ἀναφορικά μέ τόν πνευματικό σύνδεσμο τοῦ Σκιαθίτη λογίου μέ Μορφές ἁγίων Γερόντων, ὅπως ἐπίσης καί τήν πνευματική καθοδήγηση τήν ὁποία ἐλάμβανε μέσω αὐτῶν. Τό ζήτημα, ὡστόσο, εἶναι πῶς, τό περιεχόμενο τῶν ἐπιστολῶν δέν ἔχει τύχει τῆς ἐρευνας ἐκείνης, ἡ ὁποία θά μᾶς δώσει τόν κεκρυμμένο τους θησαυρό, δηλ. τήν ὀρθόδοξη πνευματική συγκρότηση τοῦ Μωραϊτίδη.

Οἱ Μορφές τῶν Γερόντων πού συναντοῦμε στίς σελίδες τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Μωραϊτίδη εἶναι κυρίως ὁ Γέροντας Δακίηλ, γιά τόν ὁποῖο θά γίνει λόγος πιο κάτω, ὁ Γέροντας Ἀβιμέλεχ Μπονάκης, παλαιός γνώριμος τοῦ Μωραϊτίδη, ὁ Γέροντας Ἱερώνυμος Σιμωνοπετρίτης καί φυσικά ὁ Ἅγιος Νεκτάριος, «ἡ πρώτη ἄγια Μορφή τῶν καιρῶν μας».

Ὁ Γέροντας Ἀβιμέλεχ ἦταν Κρητικός καί προερχόταν ἀπό τή Μονή τῆς Λογγοβάρδας τῆς Πάρου. Ὑπῆρξε ἀγωνιστής μοναχός καί ἀσκήτευσε στήν ἔρημο τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καί στήν Μικρά Ἅγια Ἄννα. Ὑπῆρξε ὁ πρῶτος βιογράφος τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἐκοιμήθη δέ σέ ηλικία 107 ἐτῶν, τό 1965.

Ὁ π. Ἀβιμέλεχ εἶχε ἰσχυρό πνευματικό σύνδεσμο μέ τόν Ἀλ. Μωραϊτίδη καί τή σύζυγό του Βασιλική. Τούς ἐπισκεπτόταν δέ καί στό σπίτι τους, ὅταν τύχαινε νά βρεθεῖ στήν Ἀθήνα. Ἀλλά καί ὁ Μωραϊτίδης φρόντιζε γιά τόν πνευματικό του ἀδελφό, ὥστε νά ἔχει τή δυνατότητα, νά προσπορεῖται τά πρὸς τό ζῆν. « Περὶ τήν μεσημβρίαν, γράφει σέ μιὰ ἐπιστολή του ὁ Μωραϊτίδης, ἦλθεν ὁ πατήρ Ἀβιμέλεχ ἐκ Κρήτης.....ἐφόρεσε τά ράσα καί ἠύχθη ἀπό καρδίας. Τί ὠραῖα ὁπού τοῦ ἦλθαν. Πολύ ὠραῖα καί πολύ σεμνά. Ἐμεινε κατενθουσιασμένος, ἕως δακρύων ἀπό τήν εὐχαρίστησιν. Τό Σάββατον βράδυ, ἦτοι τήν ἴδιαν ἡμέραν ἀφίξεως, κατήλθε νά ἀναχωρήσῃ, ἀλλά ἀτιμόπλοιοι δέν ὑπῆρχε καί τήν Κυριακὴν πάλιν μέ χαράν τόν εἶδαμεν. Νά βλέπατε μέ ποῖαν συγκίνησιν συνητήθησαν εἰς τήν οἰκίαν μας μετά τοῦ παπα-Ἀθανασίου καί μέ τί σεβασμόν ὁ π. Ἀβιμέλεχ πρὸς τόν παπα-Ἀθανάσιον — Ἅγιε Πνευματικέ τοῦ ἔλεγε εἰς κάθε ἐρώτησιν του. Ἐθαύμασα καί ἐζήλευσα.

Ἐδιαβάσαμεν σήμερον μαζί τήν 9ην καί Ἐσπερινόν καί Ἀπόδειπνον καί μᾶς διηγήθη ὠραιότατα διηγήματα περὶ ἁγίων θεῶν, τούς ὁποίους αὐτοῖς ὄμμασιν εἶδεν εἰς Ἅγιον Ὅρος».

Σέ ἄλλη ἐπιστολή του γραμμένη στήν Ἀθήνα στίς 19-11-1922, γράφει πρὸς τόν γιατρό Σταμάτη Βυδελινῆ, στή Σκιαθό, τά ἑξῆς. « Αὐτήν τήν στιγμὴν εἶχα γράμμα ἀπό τόν Ἀβιμέλεχ. Ἐπαυσεν ἀπό τήν ὑπηρεσίαν τοῦ Ξενοφώντος. Ἐνθύμισε εἰς τόν Παπαγιώργην τό λάδι διά τόν Ἀβιμέλεχ τώρα ὁπού θά ἔχει μεγάλη φτώχεια « Ἀλλά καί σέ ἄλλες ἐπιστολές φαίνεται ἡ βοήθεια, πού πρόσφερε ὁ Μωραϊτίδης στόν πνευματικό του ἀδελφό, ἀπό τόν ὁποῖο ζητοῦσε πάντα τίς συμβουλές του, γιά τήν πνευματική του πορεία καί τόν πλέον καλῦτερο καταρτισμό του.

«Ἐξετίμησα δόντως τάς ὑποθήκας καί παροτρύνσεις σου προερχομένας ὡς πάντοτε ἀπό γνησίας καί εἰλικρινοῦς πρὸς ἐμέ, τοῦ ἐλαχίστου, ἀγάπης», γράφει σέ μιὰ του ἐπιστολή πρὸς τόν Ἀγιορείτη μοναχό ὁ Μωραϊτίδης. Καί συνεχίζει, ζητώντας του νά προσεύχεται, γιά τήν ἐπικείμενη εἰσοδό του στή μοναχική πολιτεία.

«Μή παύσῃς δέ νά εὐχέσαι, ὅπως ἀκολουθήσω αὐτάς ἐν αἷς ἐγένετο ἡ σωτηρία μου, ἦν πάντοτε ἀπό βρέφους ἐπόθησα καί ἀφ' ἧς ὁ σκολιός δράκων ἐπανειλημμένως μέ ἀπεμάκρυνε, διότι ὡς φαίνεται δέν ὑπῆρχεν ἐν ἐμοί ἡ ἀπαιτούμενη ἐπίγνωσις...».

Αὐτό πού διακρίνεται εὐκρινῶς στίς λιγοστές, δυστυχῶς, ἐπιστολές τίς ὁποῖες ἔχουμε ἀπό τή μακρόχρονη ἀλληλογραφία τοῦ Γέροντα μέ τόν Σκιαθίτη λόγιο εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη μέ τήν ὁποία τόν περιβάλλει ὁ Μωραϊτίδης, ἐπειδὴ γινώριζε, ὅτι ἀπευθυνόταν σέ ὄρμη πνευματικά μοναχό καί φίλο.

«Κάμε προσευχήν, τοῦ γράφει σέ μιὰ ἄλλη ἐπιστολή ὁ ταπεινός Σκιαθίτης, νά φωτισθῶ εἰς τό πού θά καταπαύσω.....συνήθησα εἰς τό θέλημά μου καί λυποῦμαι σφόδρα νά μεταλλάξω βίον, διά τῆς ἀποτάξεως τῶν πραγμάτων μου, βιβλίων, εἰκόνων κ.λ.π.» . Κι ἄλλοῦ πάλι σημειώνει: «πόσον ζηλεύω τάς συνάξεις σας. Νά ἤμουν καί ἐγώ», ἐννοώντας τή μοναχική ζωὴ στήν Καλύβη, ὅπου ἀσκήτευε ὁ Γέροντας μέ τή μικρή του συνοδεία, στήν ὁποία ἤθελε κι ὁ ἴδιος ὁ Μωραϊτίδης νά συγκαταλεγεῖ, ὅπως περιγράφει σέ ἐπιστολή πού παραθέτω.

Ὁ Γέροντας εἶχε πνευματικούς δεσμούς καί μέ τό μοναστήρι στό Κεχροβούνη τῆς Τήνου καί ἰδιαίτερα μέ τή δόκιμη μοναχή Θεοδώρα, πνευματική ἀδελφή τοῦ ζεύγους Μωραϊτίδη.

«Θά σᾶς συνήτησεν ὁ καλός Ἀβιμέλεχ πιστεύω. Τί μᾶς διηγήθη! Ξένα καί παράδοξα. Προσεχῶς θά σᾶς γράψω μερικά», ἀναφέρει ὁ Μωραϊτίδης σέ γράμμα του πρὸς τή Θεοδώρα. Τέλος, πρέπει νά σημειωθεῖ καί ὁ πνευματικός σύνδεσμος τοῦ Γέροντα μέ τόν Ἅγιο Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος, κατά τή μαρτυρία τοῦ ἰδίου τοῦ Γ. Ἀβιμέλεχ, τοῦ εἶχε συστήσει, ὄχι τυχαῖα, ἀσφαλῶς, νά μεταβεῖ στή Σκιαθό καί νά μονάσει. Γιά τόν πνευματικό σύνδεσμο τοῦ Μωραϊτίδη μέ τόν Γέροντα θά εἶχαμε περισσότερες πληροφορίες, ἂν σέζονταν

<http://agioritikesmnimes.blogspot.com/2020/02/13153.html#more>